

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Α΄ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΝΟΜΟΤΕΧΝΙΚΗΣ ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑΣ
ΣΧΕΔΙΩΝ ΚΑΙ ΠΡΟΤΑΣΕΩΝ ΝΟΜΩΝ

ΕΚΘΕΣΗ ΕΠΙ ΤΟΥ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΥ

**«Ανασυγκρότηση Φορέων Κοινωνικής Αλληλεγγύης,
Κέντρα Αποκατάστασης, Αναδιάρθρωση Ε.Σ.Υ. και άλλες διατάξεις»**

Ι. Εισαγωγικές Παρατηρήσεις

Το φερόμενο προς συζήτηση και ψήφιση Νσχ, όπως διαμορφώθηκε στη Διάρκη Επιτροπή Κοινωνικών Υποθέσεων, αποτελείται από σαράντα επτά (47) άρθρα κατανεμημένα σε εννέα (9) Κεφάλαια.

Με τις διατάξεις του Κεφαλαίου Α΄ (άρθρα 1-9) θεσπίζονται διατάξεις για την ανασυγκρότηση του Εθνικού Συστήματος Κοινωνικής Αλληλεγγύης. Ειδικότερα, μεταξύ άλλων, συγχωνεύονται δημόσιοι φορείς πρόνοιας (Μονάδες Κοινωνικής Φροντίδας) με στόχο την «ενίσχυση του κοινωνικού κράτους με αναβαθμισμένο επίπεδο υπηρεσιών, με τελικό αποδέκτη τον εξυπηρετούμενο», την «επίτευξη οικονομιών κλίμακας», τη «μείωση της γραφειοκρατίας» τη «διεκπεραίωση ομοίων εργασιών με ταχύτερες διαδικασίες» και την «καλύτερη δυνατή αξιοποίηση του υπάρχοντος προσωπικού και των πόρων του συστήματος» (βλ. Αιτιολογική Έκθεση, σελ. 1). Περαιτέρω, ορίζονται οι Μονάδες Κοινωνικής Φροντίδας στις οποίες συνιστάται θέση Διοικητή (άρθρο 2) και οι Μονάδες Κοινωνικής Φροντίδας στις οποίες συνιστάται θέση Υποδιοικητή και ρυθμίζεται το καθεστώς απασχόλησης, η θητεία, τα προσόντα και τα καθήκοντα του τελευταίου (άρθρο 3). Καθιερώνεται ακόμη η λειτουργική και επιστημονική διασύνδεση των Μονάδων Κοινωνικής Φροντίδας, των εποπτευόμενων από τον Υπουργό Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου (εφεξής: ν.π.δ.δ.) και των νοσοκομείων του Ε.Σ.Υ. (άρθρο 4). Τροποποιούνται επίσης οι ρυθμίσεις περί του Οργανισμού των Μονάδων Κοινωνικής Φροντίδας (άρθρο 5), λαμβάνεται μέριμνα για το υπηρετούν προσωπικό στους υπό συγχώνευση φορείς (άρθρο 6) και ρυθμίζονται ζητήματα που αφορούν στην περιουσία των καταργούμενων ν.π.δ.δ. (άρθρο 7).

Με τις διατάξεις του Κεφαλαίου Β΄ (άρθρα 10-17) εντάσσονται στο Ε.Σ.Υ. οι φορείς παροχής υπηρεσιών φυσικής ιατρικής και αποκατάστασης (Κέντρα Αποθεραπείας - Φυσικής και Κοινωνικής Αποκατάστασης και Κέντρα Εκπαίδευσης Κοινωνικής Υποστήριξης και Κατάρτισης Ατόμων με Αναπηρίες) με στόχο τη συγκρότηση ενός Εθνικού Συστήματος Φυσικής Ιατρικής και Αποκατάστασης (βλ. Αιτιολογική Έκθεση, σελ. 2). Ειδικότερα, τα αναφερόμενα στο Νσχ ν.π.δ.δ. που παρέχουν υπηρεσίες αποκατάστασης εντάσσονται στο Ε.Σ.Υ. ως οργανικές μονάδες των νοσοκομείων στα οποία θα υπάγονται εφεξής (άρθρο 11). Ο σκοπός τους περιγράφεται σαφώς και αφορά ιδίως στην παροχή υπηρεσιών υγείας και νοσηλείας σε ασθενείς πάσχοντες από ορισμένες παθήσεις και άτομα με κινητικά ή νοητικά προβλήματα και την ψυχολογική υποστήριξη, την επαγγελματική κατάρτιση και την ένταξη στο κοινωνικό σύνολο ατόμων με αναπηρίες (άρθρο 12). Τα ανωτέρω κέντρα αποκατάστασης βρίσκονται σε άμεση επιστημονική, νοσηλευτική, εκπαιδευτική και λειτουργική σύνδεση με το νοσοκομείο στο οποίο υπάγονται (άρθρο 13) και σε άμεση επιστημονική και εκπαιδευτική διασύνδεση μεταξύ τους καθώς και με το Εθνικό Κέντρο Αποκατάστασης το οποίο εδρεύει στο Ίλιον Αττικής (άρθρο 14). Το Νσχ περιλαμβάνει, επίσης, ρυθμίσεις για το υπηρετούν προσωπικό στους υπό κατάργηση φορείς παροχής αποκατάστασης (άρθρο 15) και την περιουσία τους (άρθρο 16).

Με τις διατάξεις του Κεφαλαίου Γ΄ (άρθρο 18) συνιστάται στο Υπουργείο Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης ενιαίο Εθνικό Μητρώο δικαιούχων των κοινωνικών και προνοιακών επιδομάτων και παρέχεται εξουσιοδότηση για τη ρύθμιση των σχετικών θεμάτων με απόφαση των Υπουργών Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης, Οικονομικών, Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης και Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης.

Με τις διατάξεις του Κεφαλαίου Δ΄ (άρθρα 19-21), μεταξύ άλλων, παρατείνεται η προθεσμία υποβολής, για τους κατέχοντες νομίμως προσφυγικά ακίνητα, των απαιτούμενων δικαιολογητικών για την έκδοση των σχετικών παραχωρητηρίων από τις Υπηρεσίες του Υπουργείου Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης (άρθρο 19). Επίσης, διακόπτεται από 1.11.2011 η παροχή όλων των οικογενειακών επιδομάτων σε πολύτεκνες και τρίτεκνες οικογένειες, οι οποίες έχουν συνολικό ετήσιο οικογενειακό εισόδημα άνω των πενήντα πέντε χιλιάδων (50.000) ευρώ, το οποίο για κάθε παιδί, μετά το τέταρτο, προσαυξάνεται κατά πέντε χιλιάδες (5.000) ευρώ (άρθρο 21).

Με τις διατάξεις του Κεφαλαίου Ε΄ (άρθρα 22-26) ρυθμίζονται θέματα νοσοκομείων του Ε.Σ.Υ. και των Κέντρων Υγείας. Μεταξύ άλλων, καθορίζεται εκ νέου η σύνθεση του Κεντρικού Συμβουλίου Υγειονομικών Περιφερειών (ΚΕ.Σ.Υ.ΠΕ.) (άρθρο 22), ρυθμίζονται θέματα που αφορούν στη διασύνδεση των διοικήσεων των Νοσοκομείων Αρεταίειο και Αιγινήτειο (άρθρο 24), καθώς και θέματα τα οποία αφορούν στον εσωτερικό έλεγχο επί των Μονάδων

Υγείας, με τη σύνταξη Εσωτερικού Κανονισμού Λειτουργίας των εν λόγω Μονάδων και τον ορισμό εσωτερικών ελεγκτών και επιτροπής ελέγχου (άρθρο 25). Επίσης, προβλέπεται η σύσταση Επιστημονικού Συμβουλίου Πρωτοβάθμιας Φροντίδας Υγείας σε κάθε Διοίκηση Υγειονομικής Περιφέρειας (Δ.Υ.ΠΕ.) (άρθρο 26).

Με τις διατάξεις του Κεφαλαίου ΣΤ' (άρθρα 27-32) ρυθμίζονται, μεταξύ άλλων, θέματα πειθαρχικού δικαίου των ιατρών (άρθρο 27), θέματα ιατρών υπηρεσίας υπαίθρου (άρθρο 28), ιατρών του Ε.Σ.Υ. (άρθρο 29) και πανεπιστημιακών ιατρών (άρθρο 30), θέματα που αφορούν στη δυνατότητα των ιατρών οι οποίοι συμβάλλονται με τον Εθνικό Οργανισμό Παροχής Υπηρεσιών Υγείας (Ε.Ο.Π.Υ.Υ.) να συμμετέχουν στην ολοήμερη, πέραν του τακτικού ωραρίου, λειτουργία των νοσοκομείων που ανήκουν στο Ε.Σ.Υ., μετά από έγκριση του Δ.Σ. του νοσοκομείου, για μία ημέρα την εβδομάδα (άρθρο 31) κ.λπ.. Ειδικώς για τους πανεπιστημιακούς ιατρούς οι οποίοι προσφέρουν τις υπηρεσίες τους σε πανεπιστημιακές κλινικές, εργαστήρια ή μονάδες, που είναι εγκατεστημένες σε νοσοκομεία του Ε.Σ.Υ., επιτρέπεται να διατηρούν ιδιωτικό ιατρείο, εφόσον συμμετέχουν στην ολοήμερη, πέραν του τακτικού ωραρίου, λειτουργία του νοσοκομείου, τουλάχιστον δύο φορές την εβδομάδα, εκτός των ημερών εφημερίας.

Με τις διατάξεις του Κεφαλαίου Ζ' (άρθρα 33-35) ρυθμίζονται θέματα φορέων παροχής υγείας. Συγκεκριμένως, μεταξύ άλλων, επιτρέπεται η ίδρυση και η λειτουργία Ιδιωτικών Μονάδων Ημερήσιας Νοσηλείας για την εκτέλεση των προβλεπόμενων στο παρόν χειρουργικών και επεμβατικών πράξεων. Παρέχεται εξουσιοδότηση για τον καθορισμό των όρων και των προϋποθέσεων για τη λήψη άδειας των εν λόγω Μονάδων και των προδιαγραφών λειτουργίας τους διά προεδρικού διατάγματος. Προβλέπεται η ρύθμιση θεμάτων σχετικών με τη σύναψη συμβάσεων των Ιδιωτικών Μονάδων Ημερήσιας Νοσηλείας με ασφαλιστικούς οργανισμούς, την κοστολόγηση των παρεχόμενων υπηρεσιών κ.λπ. διά κοινής απόφασης των Υπουργών Οικονομικών, Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης και Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης (άρθρο 33), και ρυθμίζονται θέματα που αφορούν στον ποιοτικό έλεγχο των παρεχόμενων υπηρεσιών υγείας από τους ιδιωτικούς φορείς (άρθρο 34). Επίσης, ως αρμόδιες αρχές για τη χορήγηση, την αναστολή, την ανάκληση και την ακύρωση της άδειας άσκησης επαγγέλματος ιατρών και οδοντιάτρων καθώς και τη χορήγηση τίτλου ειδικότητας ορίζονται ο Πανελλήνιος Ιατρικός Σύλλογος και η Ελληνική Οδοντιατρική Ομοσπονδία, αντιστοίχως, ενώ ως αρμόδιες αρχές για τη χορήγηση άδειας ίδρυσης και λειτουργίας ιατρείων, πολυϊατρείων, οδοντιατρείων και πολυοδοντιατρίων ορίζονται οι κατά τόπους ιατρικοί και οδοντιατρικοί σύλλογοι (άρθρο 35).

Με τις διατάξεις του Κεφαλαίου Η' (άρθρα 36-39) ρυθμίζονται, μεταξύ άλλων, θέματα που αφορούν στα φαρμακευτικά ιδιοσκευάσματα και την έντα-

ξή τους στον κατάλογο των συνταγογραφούμενων φαρμάκων, τη δυνατότητα των φαρμακευτικών συλλόγων να προκηρύσσουν μειοδοτικούς διαγωνισμούς για την ψηφιοποίηση των λειτουργιών των φαρμακείων και την προμήθεια σύγχρονων ηλεκτρονικών συστημάτων, όπως και την αφαίρεση της άδειας λειτουργίας φαρμακείου με απόφαση του αρμόδιου υπουργού, σε περίπτωση μη τήρησης του ωραρίου λειτουργίας (άρθρο 36). Συνιστάται δευτεροβάθμια Ειδική Επιτροπή Ενστάσεων στον Εθνικό Οργανισμό Φαρμάκων (Ε.Ο.Φ.) και ρυθμίζονται θέματα σχετικά με τη συγκρότηση και τη λειτουργία της καθώς και τη διαδικασία της υποβολής και της εκδίκασης των ενστάσεων ενώπιόν της (άρθρο 37). Περαιτέρω, ρυθμίζονται θέματα που αφορούν στο ποσοστό συμμετοχής των δικαιούχων περίθαλψης στις δαπάνες εξωνοσοκομειακής φαρμακευτικής περίθαλψης (άρθρο 38) καθώς και θέματα που αφορούν στη σύνθεση και τη λειτουργία των Φαρμακευτικών Πειθαρχικών Συμβουλίων (άρθρο 37).

Τέλος, στο Κεφάλαιο Θ' (άρθρα 40-47), υπό τον τίτλο «Λοιπές Διατάξεις», ρυθμίζονται θέματα αρμοδιότητας του Υπουργείου Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης. Μεταξύ άλλων, ρυθμίζονται θέματα του Οργανισμού Κατά των Ναρκωτικών (Ο.ΚΑ.ΝΑ.) (άρθρο 40) και θέματα που αφορούν στην έκδοση υγειονομικών διατάξεων από τον Υπουργό Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης (άρθρο 43), προβλέπεται δε η υποχρεωτική εξέταση των δικαιούχων όλων των επιδομάτων αναπηρίας και των λοιπών επιδομάτων πρόνοιας από την οικεία Υγειονομική Επιτροπή ως προϋπόθεση για τη χορήγησή τους (άρθρο 46). Επίσης, περιλαμβάνονται μεταβατικές και καταργούμενες διατάξεις (άρθρα 44 και 45).

II. Παρατηρήσεις επί των άρθρων

1. Επί του άρθρου 1

Δεδομένου ότι στις κατωτέρω διατάξεις δεν απαριθμούνται περισσότερες της μίας περιπτώσεις, πρέπει η αρίθμηση των στοιχείων της παρ. 2 να διορθωθεί ως εξής:

-στην προτεινόμενη παρ. 2 Β) στοιχ. δ) του άρθρου 1 του ν. 3106/2003 να διαγραφεί το στοιχ. δα), και στο στοιχ. ε) να διαγραφεί το στοιχ. εα).

-στην προτεινόμενη παρ. 2 Γ) στοιχ. α) του άρθρου 1 του ν. 3106/2003 να διαγραφεί το στοιχ. αα), και στο στοιχ. β) να διαγραφεί το στοιχ. βα).

-στην προτεινόμενη παρ. 2 Δ) στοιχ. β) του άρθρου 1 του ν. 3106/2003 να διαγραφεί το στοιχ. βα), και στο στοιχ. στ) να διαγραφεί το στοιχ. στα).

-στην προτεινόμενη παρ. 2 ΣΤ) στοιχ. α) του άρθρου 1 του ν. 3106/2003 να διαγραφεί το στοιχ. αα).

-στην προτεινόμενη παρ. 2 Ζ) στοιχ. γ) του άρθρου 1 του ν. 3106/2003 να διαγραφεί το στοιχ. γα).

Περαιτέρω, παρατηρείται ότι στην προτεινόμενη παρ. 2 Ε) στοιχ. ζ) του

άρθρου 1 του ν. 3106/2003 εκ παραδρομής αναφέρεται το π.δ. 548/1980 αντί του ορθού π.δ/τος 540/1980 (ΦΕΚ 145 Α΄). Τέλος, στην παρ. 2 ΣΤ) στοιχ. ζ) γίνεται παραπομπή στο π.δ. 1/1984 (ΦΕΚ Α΄ 519). Δεδομένου ότι η εν λόγω αναφορά δεν είναι ακριβής, σκόπιμο θα ήταν να διευκρινισθούν τα στοιχεία του παραπεμπόμενου νομοθετήματος.

2. Επί του άρθρου 2

Δεδομένου ότι στην προτεινόμενη παρ. 2 Α) του άρθρου 15 του ν. 3329/2005 δεν αναφέρονται περισσότερες της μίας περιπτώσεις, πρέπει να διαγραφεί το στοιχ. α).

3. Επί του άρθρου 3

Στο προστιθέμενο στον ν. 3329/2005 άρθρο 15Α παρ. 1 αντί στοιχείου α-ρίθμησης σζ) ορθό είναι να τεθεί το στοιχείο ζ).

4. Επί του άρθρου 5

Για λόγους νομοτεχνικής αρτιότητας, σκόπιμο θα ήταν να αντικατασταθεί η φράση «να συνιστώνται νέες θέσεις (...) αρμοδιότητές του.» στην προτεινόμενη παρ. 2 του άρθρου 18 του ν. 3329/2005 από τη φράση «η σύσταση νέων θέσεων, εφόσον διευρύνονται οι παρεχόμενες υπηρεσίες, η μετατροπή κατά κλάδο και κατηγορία θέσεων, ο καθορισμός των προσόντων πρόσληψης του προσωπικού και των αρμοδιοτήτων του».

5. Επί του άρθρου 6

Θα ήταν, ενδεχομένως, σκόπιμο, για λόγους σαφήνειας, να υπάρχει ρητή πρόβλεψη και για το προσωπικό το οποίο συνδέεται προς τα υπό κατάργηση ν.π.δ.δ. με σύμβαση εργασίας αορίστου χρόνου.

6. Επί του άρθρου 8 παρ. 1

Στην προτεινόμενη διάταξη γίνεται παραπομπή στο π.δ. 291/1984 (ΦΕΚ Α΄ 108). Δεδομένου ότι η εν λόγω αναφορά δεν είναι ακριβής, σκόπιμο θα ήταν να διευκρινισθούν τα στοιχεία του παραπεμπόμενου νομοθετήματος.

7. Επί του άρθρου 9

Διά της παρ. 3 του άρθρου 9 ορίζεται ότι: «Με απόφαση του Υπουργού Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης διορίζονται Διοικητές, Υποδιοικητές, Πρόεδροι και μέλη των διοικητικών συμβουλίων εντός τριάντα ημερών από τη δημοσίευση του παρόντος. Η θητεία των υπηρετούντων, κατά την ψήφιση του νόμου αυτού Διοικητών, Προέδρων, Αντιπροέδρων και μελών του Διοικητικού Συμβουλίου των Μονάδων Κοινωνικής Φροντίδας λήγει αυτοδίκαια και αζημίως για το Δημόσιο την ημερομηνία έκδοσης της απόφασης του

προηγούμενου εδαφίου». Περαιτέρω, διά του δεύτερου εδαφίου της προτεινόμενης παρ. 5 του άρθρου 18 ορίζεται ότι: «Η θητεία του Διοικητή, Προέδρου και διοικητικού συμβουλίου των καταργούμενων Μονάδων Κοινωνικής Φροντίδας λήγει την 31.12.2011 αζημίως για το Δημόσιο».

Ως προς τις μη καταργούμενες διά του παρόντος θέσεις των οργάνων Διοίκησης των Μονάδων Κοινωνικής Φροντίδας παρατηρούνται τα ακόλουθα:

Διά του άρθρου 15 του ν. 3329/2005, ως όργανα διοίκησης των εκεί οριζόμενων Μονάδων Κοινωνικής Φροντίδας ορίζονται το Διοικητικό Συμβούλιο και ο Διοικητής (παρ. 1). Ειδικότερα, συνεστήθησαν σε Μονάδες Κοινωνικής Φροντίδας οργανικές θέσεις Διοικητών με βαθμό 1ης κατηγορίας Ειδικών Θέσεων, πλήρους και αποκλειστικής απασχόλησης. Οι Διοικητές διορίζονται με απόφαση του Υπουργού Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης επί διετή θητεία, δυνάμενη να ανανεωθεί. Μεταξύ των αρμοδιοτήτων τους αναφέρονται η ευθύνη της οργάνωσης, του συντονισμού, του ελέγχου και της εύρυθμης λειτουργίας των Μονάδων Κοινωνικής Φροντίδας και η εισήγηση στο Διοικητικό Συμβούλιο της δημιουργίας, της μείωσης ή της συγχώνευσης Μονάδων Κοινωνικής Φροντίδας ή τμημάτων τους κ.λπ. (παρ. 3). Περαιτέρω, στις λοιπές Μονάδες Κοινωνικής Φροντίδας ορίζονται ως όργανα Διοίκησης το Διοικητικό Συμβούλιο και ο Πρόεδρος του, ο οποίος είναι πλήρους απασχόλησης (παρ. 4). Το Διοικητικό Συμβούλιο κάθε Μονάδας συγκροτείται με απόφαση του Υπουργού Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης και έχει διετή θητεία (παρ. 6). Διά της παρ. 31 του άρθρου τρίτου του ν. 3527/2007 τροποποιήθηκε η ανωτέρω ρύθμιση διά της προσθήκης: «Με απόφαση του Υπουργού Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης επιτρέπεται η πρόωρη λήξη της θητείας των Διοικητών των Μονάδων Κοινωνικής Φροντίδας, αζημίως για το Δημόσιο, ή η απόσπασή τους, μέχρι τρεις μήνες, σε άλλη Μονάδα Κοινωνικής Φροντίδας οποιασδήποτε Υγειονομικής Περιφέρειας».

Συναφώς έχει κριθεί (ΣΤΕ [ΟΛ] 956/2011) ότι διάταξη περί πρόωρης λήξης θητείας Διοικητών και Αναπληρωτών Διοικητών των Νοσοκομείων, αζημίως για το Δημόσιο, ή απόσπασής τους μέχρι τρεις μήνες σε άλλο Νοσοκομείο οποιασδήποτε Υγειονομικής Περιφέρειας (άρθρο 7 παρ. 7 ν. 3329/2005, όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο τρίτο παρ. 22 του νεότερου ν. 3527/2007), κατά το μέρος της που καταλαμβάνει υπαλλήλους προστατευόμενους από τις συνταγματικές εγγυήσεις της μονιμότητας, αντίκειται στις διατάξεις του άρθρου 103 παρ. 4 και 6 του Συντάγματος, με το κατωτέρω σκεπτικό:

«10. Επειδή, στο άρθρο 103 παρ. 1 έως 8 του Συντάγματος (...) ορίζεται ότι: (...) 5. Με νόμο μπορεί να εξαιρούνται από τη μονιμότητα ανώτατοι διοικητικοί υπάλληλοι που κατέχουν θέσεις εκτός της υπαλληλικής ιεραρχίας, οι διοριζόμενοι απευθείας με βαθμό πρεσβευτικό, οι υπάλληλοι της Προεδρίας της Δημοκρατίας και των γραφείων του Πρωθυπουργού, των Υπουργών και Υφυπουργών. 11. Επειδή, από τις ανωτέρω συνταγματικές διατάξεις

συνάγεται ότι οι οργανικές θέσεις του προσωπικού των δημοσίων εν γένει υπηρεσιών και των νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου, κατ' αρχήν, απαιτείται να πληρούνται με τακτικούς υπαλλήλους, δεν αποκλείεται όμως και η πλήρωση αυτών, εξαιρετικώς, με υπαλλήλους επί θητεία, οι οποίοι κατά τη διάρκεια της θητείας τους απολαύουν όλων των εγγυήσεων της μονιμότητας. Η παρέκκλιση όμως αυτή από τον κανόνα περί πληρώσεως των οργανικών θέσεων με τακτικούς υπαλλήλους είναι ανεκτή συνταγματικώς, αν δικαιολογείται από την ιδιάζουσα φύση, την ειδική αποστολή και το περιεχόμενο των αρμοδιοτήτων ορισμένης υπηρεσίας ή θέσεως, κατά την κρίση γι' αυτό του νομοθέτη, του κύρους των σχετικών διατάξεων ελεγχόμενου συνταγματικώς υπό την ως άνω έννοια. Η πλήρωση, με τις ανωτέρω προϋποθέσεις, οργανικών θέσεων με διορισμό υπαλλήλων επί θητεία δεν αποκλείεται από τη διάταξη της παρ. 5 του άρθρου 103 του Συντάγματος, διότι η διάταξη αυτή αναφέρεται στο διαφορετικό ζήτημα της προσλήψεως μετακλητών υπαλλήλων, οι οποίοι δεν καλύπτονται από τις συνταγματικές εγγυήσεις της μονιμότητας (Σ.τ.Ε. Ολομ. 1770, 1803-5/1983). Ειδικότερα, όπως παγίως έχει κριθεί ο υπάλληλος επί θητεία απολαύει κατά την διάρκεια της θητείας του, δηλαδή μέχρι την εκπνοή του χρόνου για τον οποίο διορίστηκε στην κατεχόμενη από αυτόν θέση και εφόσον η θέση αυτή εξακολουθεί να υφίσταται (δεν έχει καταργηθεί με νόμο), της ίδιας όπως και ο μόνιμος υπάλληλος συνταγματικής προστασίας, μη δυνάμενος να απολυθεί χωρίς απόφαση υπηρεσιακού συμβουλίου, που αποτελείται κατά τα δύο τρίτα, τουλάχιστον, από μόνιμους υπαλλήλους, υποκείμενη σε προσφυγή ουσίας ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας, κατά τα οριζόμενα στις παραγράφους 4 και 6 του άρθρου 103 του Συντάγματος. Εξάλλου, από τη διάταξη του άρθρου 103 παρ. 5 του Συντάγματος, η οποία προβλέπει την εξαίρεση με νόμο από τη μονιμότητα των οριζόμενων σ' αυτή κατηγοριών υπαλλήλων, μεταξύ των οποίων και «ανώτατοι διοικητικοί υπάλληλοι που κατέχουν θέσεις εκτός της υπαλληλικής ιεραρχίας», οι οποίες (κατηγορίες υπαλλήλων) εξαιρέθηκαν, γενικώς, από τη μονιμότητα με την (...) διάταξη του άρθρου 39 παρ. 2, τόσο του προϊσχύσαντος (ν. 2689/1999, Α' 19), όσο και του νυν ισχύοντος (ν. 3528/2007, Α' 26), Υπαλληλικού Κώδικα, συνάγεται ότι ο κοινός νομοθέτης μπορεί να θεσπίσει εγγυήσεις που προσομοιάζουν με τις εγγυήσεις της μονιμότητας και να προσδιορίσει ελεύθερα το περιεχόμενο και την έκταση της προστασίας των υπαλλήλων αυτών, υπό την πρόδηλη έννοια ότι οι εν λόγω υπάλληλοι δεν απολαύουν της εκ του Συντάγματος μονιμότητας, αλλά εκείνης μόνον της προστασίας την οποία ήθελε τυχόν απονεμίσει σε αυτούς ο νόμος, ο οποίος, ως εκ τούτου, μπορεί οποτεδήποτε, θεμιτώς κατά το Σύνταγμα, να την καταργήσει ή περιορίσει. Συνεπώς, κατά την έννοια της διατάξεως του άρθρου 103 παρ. 5 του Συντάγματος, ο κοινός νομοθέτης έχει πλήρη ελευθερία να ρυθμίζει τα του διορισμού, της διάρκειας της υπηρε-

σίας των υπαγομένων στην διάταξη αυτή υπαλλήλων και τα της απολύσεώς τους, δυνάμενος, είτε να προβλέψει το διορισμό των υπαλλήλων αυτών ως ελευθέρως μετακλητών είτε να απονείμει σε αυτούς ορισμένες ή και όλες τις προβλεπόμενες από το Σύνταγμα εγγυήσεις, όπως ο καθορισμός θητείας (πρβλ. Σ.τ.Ε. Ολομ. 1786-7, 1797, 1812-3, 1815/1983). Από τα ανωτέρω συνάγεται, περαιτέρω, ότι ναι μεν με τη γενικού περιεχομένου διάταξη του άρθρου 39 παρ. 2 του Υπαλληλικού Κώδικα εξαιρέθηκαν από τη μονιμότητα οι κατά την παρ. 5 του άρθρου 103 του Συντάγματος υπάλληλοι, μεταξύ των οποίων και «ανώτατοι διοικητικοί υπάλληλοι που κατέχουν θέσεις εκτός της υπαλληλικής ιεραρχίας», εν τούτοις όμως, εν όψει των υφισταμένων ειδικών διατάξεων για κάθε συγκεκριμένη θέση υπαλλήλου εκτός υπαλληλικής ιεραρχίας, το ζήτημα αν ο διοριζόμενος επί θητεία σε ορισμένη θέση εκτός της υπαλληλικής ιεραρχίας είναι μετακλητός υπάλληλος, για τον οποίο ο κοινός νομοθέτης προέβλεψε θητεία, ως εγγύηση μη επιβαλλόμενη από το Σύνταγμα, οπότε η θητεία αυτή μπορεί να λήξει προώρως, ή είναι μόνιμος υπάλληλος επί θητεία με βάση ειδικές διατάξεις, κατ' απόκλιση από τη γενική διάταξη του άρθρου 39 παρ. 2 του Υπαλληλικού Κώδικα, οπότε καλύπτεται από τις εγγυήσεις της μονιμότητας του άρθρου 103 του Συντάγματος, κρίνεται βάσει των ειδικών ρυθμίσεων, που γίνονται από το νόμο για τη συγκεκριμένη θέση, με κριτήρια που ανάγονται στην ιδιάζουσα φύση, την ειδική αποστολή και το περιεχόμενο των αρμοδιοτήτων του, καθώς και τη διαδικασία επιλογής και διορισμού του, τα οποία, κατά τα προεκτεθέντα δικαιολογούν την σύσταση θέσεων μόνιμων υπαλλήλων επί θητεία. Εξάλλου, η ύπαρξη σχέσεως πολιτικής εμπιστοσύνης με το όργανο που έχει την εξουσία απολύσεώς του, είναι βαρύνον κριτήριο για το χαρακτηρισμό υπαλλήλου ως μετακλητού».

Εκ της ανωτέρω νομολογίας του Συμβουλίου της Επικρατείας, προκύπτει διάκριση ως προς την παρεχόμενη εκ του Συντάγματος προστασία των υπαλλήλων, αναλόγως προς το καθεστώς τους ως μετακλητών υπαλλήλων, υπαλλήλων επί θητεία, μη επιβαλλόμενη από το Σύνταγμα, η οποία μπορεί να λήξει προώρως, και μόνιμων υπαλλήλων επί θητεία, οι οποίοι, με βάση ειδικές διατάξεις, καλύπτονται από τις εγγυήσεις της μονιμότητας του άρθρου 103 του Συντάγματος λόγω της θέσης τους (ιδιάζουσα φύση, ειδική αποστολή, περιεχόμενο των αρμοδιοτήτων, διαδικασία επιλογής και διορισμού τους).

Υπό το φως των ανωτέρω θα ήταν σκόπιμη ειδικότερη αιτιολόγηση ως προς την ισχύ ειδικών ρυθμίσεων για τις συγκεκριμένες θέσεις Διοίκησης, από τις οποίες προκύπτει ότι οι υπηρετούντες στις ανωτέρω θέσεις απολαύουν κατά τη διάρκεια της θητείας τους της συνταγματικής προστασίας της μονιμότητας, βάσει κριτηρίων αναγόμενων στην ιδιάζουσα φύση, την ειδική

αποστολή, το περιεχόμενο των σχετικών αρμοδιοτήτων, καθώς και τη διαδικασία επιλογής και διορισμού τους.

Περαιτέρω, στην παρ. 2 θα ήταν ενδεχομένως ορθότερο να χρησιμοποιηθεί ο τύπος «καταργούνται» αντί του τύπου «καταργήθηκαν».

Επίσης, στην παρ. 4 θα ήταν ενδεχομένως ακριβέστερο να γίνεται λόγος για δημοσίευση της κοινής υπουργικής απόφασης διά της οποίας εγκρίνονται οι νέοι Οργανισμοί των Μονάδων Κοινωνικής Φροντίδας, ενώ στην παρ. 5 θα ήταν ακριβέστερο να γίνεται παραπομπή στην παρ. 1 του άρθρου 18 του ν. 3329/2005 που τροποποιείται διά του άρθρου 5 του Νσχ.

8. Επί του άρθρου 11

Στο διά του παρόντος προστιθέμενο άρθρο 9Α παρ. 1 στοιχ. τ) στον ν. 2889/2001, εκ παραδρομής αναφέρεται το ΦΕΚ 96 Α΄ αντί του ορθού ΦΕΚ 190 Α΄ (π.δ. 255/1996).

9. Επί του άρθρου 12

Στο διά του παρόντος προστιθέμενο άρθρο 9Β παρ. 1 στον ν. 2889/2001 το δεύτερο εδάφιο της παρ. 1 θα ήταν ενδεχομένως νομοτεχνικώς αρτιότερο να ενωθεί με το πρώτο, και τα στοιχ. β), γ), δ) και ε) να αναμορφωθούν ως εξής: «β) Νοσηλεία ασθενών (...) και εφαρμογή διαγνωστικών και θεραπευτικών τεχνικών (...), γ) Παροχή όλων των απαραίτητων ιατρικών και κοινωνικών υπηρεσιών στον πάσχοντα πολίτη που χρήζει αποκατάστασης προς την κατεύθυνση της διαδικασίας ανάρρωσής του, της ενίσχυσης των λειτουργικών ικανοτήτων του, της υποκατάστασης των χαμένων λειτουργιών του και, με τη βοήθεια της κατάλληλης υποστηρικτικής τεχνολογίας, της προαγωγής της λειτουργικής αυτονομίας και της συνδρομής στην οικογενειακή και επαγγελματική επανένταξη (...), δ) Προώθηση ενεργειών (...) και ε) Παροχή υπηρεσιών (...).

10. Επί του άρθρου 17 παρ. 4

Στην προτεινόμενη διάταξη θα ήταν ενδεχομένως ακριβέστερο να γίνεται λόγος για έκδοση της κοινής υπουργικής απόφασης διά της οποίας θα εγκρίνονται οι νέοι Οργανισμοί.

11. Επί του άρθρου 18

Συμφώνως προς το πρώτο εδάφιο του προτεινόμενου άρθρου: «Προστίθεται υποπερίπτωση (20) στην περίπτωση α. της παραγράφου 2 του άρθρου 23 του π.δ. 95/2000 (Α΄ 76) ως ακολούθως: «Στο Υπουργείο Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης τηρείται ενιαίο Εθνικό Μητρώο δικαιούχων των κοινωνικών και προνοιακών επιδομάτων (...).

Περαιτέρω επισημαίνεται ότι στην περίπτωση α. της παραγράφου 2 του

άρθρου 23 του π.δ. 95/2000 ορίζεται ότι: «Η αρμοδιότητα της Διεύθυνσης Προστασίας Ατόμων με Ειδικές Ανάγκες αναφέρεται στα θέματα, που κατανέμονται στα Τμήματά της, ως εξής: α. Τμήμα (Π3α) Οργάνωσης και λειτουργίας δομών και προγραμμάτων ανοικτής κοινωνικής φροντίδας και αποκατάστασης (...)».

Υπό το φως των ανωτέρω, θα ήταν νομοτεχνικώς ορθότερο, η προτεινόμενη διάταξη να αποτελέσει χωριστή παρ. 3 στο άρθρο 23 του π.δ. 95/2000 ή να προστεθεί ως νέο άρθρο στο εν λόγω προεδρικό διάταγμα.

Περαιτέρω, συμφώνως προς την προτεινόμενη διάταξη, στο ως άνω συνιστώμενο ενιαίο Εθνικό Μητρώο δικαιούχων των κοινωνικών και προνοιακών επιδομάτων «(...) καταχωρούνται οι δικαιούχοι του Επιδόματος Κοινωνικής Αλληλεγγύης, του επιδόματος απόλυτης αναπηρίας (...). Οι οργανισμοί α' και β' βαθμού τοπικής αυτοδιοίκησης, ο ΕΛΤΑ, ο ΟΓΑ, ο ΟΑΕΔ, ο ΟΕΚ και όλα τα νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου υποχρεούνται να παρέχουν όλα τα επιμέρους στοιχεία που τηρούν για τους δικαιούχους τους σε ηλεκτρονική μορφή και αν δεν υπάρχει σε έντυπη μορφή (...)».

Προς εκπλήρωση της αναγκαίας προϋπόθεσης συνδρομής σαφούς και καθορισμένου σκοπού για τη νόμιμη επεξεργασία των ανωτέρω στοιχείων, ο υπηρετούμενος από την προτεινόμενη επεξεργασία σκοπός πρέπει να ορίζεται σαφώς στην προτεινόμενη ρύθμιση, πολλώ δε μάλλον όταν πρόκειται για ευαίσθητα προσωπικά δεδομένα [βλ. άρθρα 4 και 7 του ν. 2472/1997 και Έκθεση της Επιστημονικής Υπηρεσίας της Βουλής, της 18.7.2011, επί του Νσχ «Αναμόρφωση του Σώματος Επιθεώρησης Εργασίας, ρυθμίσεις θεμάτων Κοινωνικής Ασφάλισης και άλλες διατάξεις» (ν. 3996/2011), όπου παρατηρείται (παρ. 14, Επί του άρθρου 63) ότι στοιχεία που αναφέρονται ειδικότερα στην υπαγωγή των υποκειμένων στις κοινωνικές ασφαλίσεις συνιστούν καταρχήν ευαίσθητα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα, εφόσον παρέχουν πληροφορίες ως προς την κατάσταση της υγείας των υποκειμένων ή την κοινωνική πρόνοια (ήτοι δεδομένα αφορώντα εν γένει σε κοινωνικοασφαλιστικές παροχές σχετιζόμενες προς τη λήψη από ευάλωτες κοινωνικές ομάδες, επί παραδείγματι, ορφανά, αναπήρους, ανέργους, ειδικών παροχών και επιδομάτων από το κράτος, όπως είναι, επί παραδείγματι, η ιδιότητα προσώπου ως ανέργου ή/και δικαιούχου επιδόματος κοινωνικής πρόνοιας από τον ΟΑΕΔ. Βλ. και Εφ Αθ 673/2009, συμφώνως προς την οποία τα στοιχεία ασφάλισης και τα ποσά τα οποία λαμβάνει κάθε επιδοτούμενος άνεργος από τον ΟΑΕΔ αποτελούν ευαίσθητα προσωπικά δεδομένα).

12. Επί του άρθρου 21 παρ. 3

Συμφώνως προς την προτεινόμενη διάταξη: «Διακόπτεται από 1.11.2011 η παροχή όλων των οικογενειακών επιδομάτων σε πολύτεκνες και τρίτεκνες οικογένειες, οι οποίες έχουν συνολικό ετήσιο οικογενειακό εισόδημα άνω

των πενήντα πέντε χιλιάδων ευρώ, το οποίο για κάθε παιδί μετά το τέταρτο προσαυξάνεται κατά πέντε χιλιάδες ευρώ». Με την παρούσα διάταξη τίθεται εισοδηματικό όριο για τη χορήγηση οικογενειακών επιδομάτων στις πολύτεκνες και τις τρίτεκνες οικογένειες.

Σχετικώς με τις πολύτεκνες οικογένειες σημειώνεται ότι, κατά πάγια νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας (ΣτΕ 1095/2001, ΣτΕ 1366/2009), η θέσπιση (διά του άρθρου 39 παρ. 1-3 του ν. 2459/1997) ανώτατου ορίου ετήσιου οικογενειακού εισοδήματος ως προϋπόθεσης για τη χορήγηση των προβλεπόμενων στο άρθρο 63 του ν. 1892/1990 παροχών αντίκειται στο άρθρο 21 παρ. 2 του Συντάγματος, διότι η αναγνωριζόμενη ειδική φροντίδα προς τις πολύτεκνες οικογένειες δεν μπορεί να εξαρτηθεί από κριτήρια εισοδήματος. Έτσι, ενόψει «της αδιασπίκτου διατυπώσεως της εν λόγω συνταγματικής διατάξεως αλλά και του προαναφερθέντος σκοπού της, η εξυπηρέτηση του οποίου συνιστά και λόγον γενικότερου δημοσίου συμφέροντος (βλ. Σ.Ε. 2773/1991), δεν είναι (...) συνταγματικώς ανεκτές, ρυθμίσεις με τις οποίες ορισμένες πολύτεκνες οικογένειες εξαιρούνται της ανωτέρω ειδικής κρατικής φροντίδος, αφού έτσι αναιρείται, ως προς αυτές, η αδιασπίκτως υπέρ των πολυτέκνων οικογενειών επιβαλλομένη από το Σύνταγμα ειδική φροντίδα του Κράτους. Η θέσπιση δε, ειδικότερα, τέτοιων εξαιρέσεων με κριτήρια αναγόμενα στο εισόδημα των πολυτέκνων οικογενειών δεν είναι συνταγματικώς επιτρεπτή, εν όψει και του ότι ο συνταγματικός νομοθέτης, θεσπίζοντας την υπέρ αυτών ειδική κρατική φροντίδα, δεν απέβλεψε στην ενίσχυση αυτών ως κατηγορίας οικονομικώς αδυνάτων ή αναξιοπαθόντων προσώπων».

Επισημαίνεται, πάντως, ότι το Συμβούλιο της Επικρατείας έχει αποφανθεί (ΣτΕ 1693/2009, 998/2010, 19/2010) ότι η ανωτέρω ερμηνευτική λύση δεν είναι δυνατόν να επεκταθεί και επί των ρυθμίσεων της παρ. 1 του άρθρου 39 του ίδιου νόμου, οι οποίες αφορούν τις μητέρες με τρία τέκνα, «διότι (...) πολύτεκνοι θεωρούνται, κατ' αρχήν, οι γονείς που έχουν τέσσερα τέκνα. Συνεπώς, ως προς τις οικογένειες με τρία τέκνα, που δεν εμπίπτουν στο πεδίο προστασίας του άρθρου 21 παρ. 2 του Συντάγματος, ο κοινός νομοθέτης δεν εμποδίζεται να διαφοροποιήσει τις προβλεπόμενες παροχές με βάση εισοδηματικά κριτήρια» (ΣτΕ 1693/2009). (Βλ. σχετικώς και Έκθεση της Επισημονικής Υπηρεσίας, της 9.5.2011, επί του Νσχ «Θεσμικό πλαίσιο των Πρότυπων Πειραματικών Σχολείων, ίδρυση Ινστιτούτου Εκπαιδευτικής Πολιτικής, οργάνωση του Ινστιτούτου Τεχνολογίας Υπολογιστών και Εκδόσεων «Διόφαντος» και λοιπές διατάξεις» (ν. 3966/2011, παρ. 10, Επί του άρθρου 59 παρ. 11 περ. β').

Υπό το φως των ανωτέρω, παρατηρείται ότι στο πεδίο προστασίας των πολυτέκνων, συμφώνως προς το άρθρο 21 παρ. 1 του Συντάγματος, εμπίπτουν οι περιπτώσεις γονέων με τέσσερα ή περισσότερα τέκνα. Συνεπώς, η

ταύτιση στην προτεινόμενη διάταξη των πολυτέκνων οικογενειών με τις τρίτεκνες μπορεί να προκαλέσει προβληματισμό.

13. Επί του άρθρου 26 παρ. 2

Με τις προτεινόμενες διατάξεις, οι οποίες τροποποιούν τις διατάξεις της παρ. 2 του άρθρου 17 και της παρ. 5 του άρθρου 18 του ν. 1397/1983, όπως αυτές τροποποιήθηκαν από τις παρ. 1 και 2 του άρθρου 24 του ν. 3172/2003, ορίζεται ότι υπεύθυνοι για τον συντονισμό της Επιστημονικής Λειτουργίας των Κέντρων Υγείας αστικών και μη αστικών περιοχών είναι ιατροί γενικής ιατρικής ή παθολόγοι οι οποίοι κατέχουν οργανική θέση Διευθυντή ΕΣΥ και ορίζονται με απόφαση του Διοικητή της οικείας Υγειονομικής Περιφέρειας. Σε περίπτωση έλλειψης των ανωτέρω, ο Διοικητής της οικείας Υγειονομικής Περιφέρειας δύναται να αναθέσει τον συντονισμό της Επιστημονικής Λειτουργίας των ως άνω Κέντρων Υγείας σε ιατρό άλλης ειδικότητας ή οδοντίατρο και, εφόσον αυτοί δεν υπάρχουν, σε Επιμελητή Α΄. Επίσης, η θητεία των ανωτέρω υπευθύνων για τον συντονισμό της Επιστημονικής Λειτουργίας των Κέντρων Υγείας ορίζεται τριετής.

Εν προκειμένω, θα ήταν ενδεχομένως σκόπιμο να διευκρινισθεί, διά της προσθήκης σχετικής μεταβατικής διάταξης, εάν ο προτεινόμενος τρόπος ορισμού των υπευθύνων για τον συντονισμό της Επιστημονικής Λειτουργίας των Κέντρων Υγείας θα εφαρμοσθεί μετά τη λήξη της θητείας όσων ενδεχομένως έχουν ήδη ορισθεί ως υπεύθυνοι με τις υπό τροποποίηση διατάξεις.

14. Επί του άρθρου 28 παρ. 1 και 3

Στο πρώτο εδάφιο της προτεινόμενης παραγράφου γίνεται αναφορά στην παρ. 6 του άρθρου 26 του ν. 2419/1997, ενώ πρόκειται περί της παρ. 6 του άρθρου 26 του ν. 2519/1997.

Στην τροποποιούμενη διά του παρόντος παρ. 6 του άρθρου 26 του ν. 2419/1997 ορίζεται ότι «Οι θέσεις ιατρών υπαίθρου προκηρύσσονται πέντε μήνες πριν από τη λήξη της θητείας των ιατρών που υπηρετούν σε αυτές. Για τις άγονες και νησιωτικές περιοχές η προκήρυξη παραμένει ανοιχτή μέχρι την πλήρωση της θέσης. Αν η θέση που προκηρύσσεται δεν καλυφθεί, μπορεί να παραταθεί η θητεία του ιατρού που υπηρετεί στο Κέντρο Υγείας ή σε Περιφερειακό Ιατρείο ή σε Πολυδύναμο Περιφερειακό Ιατρείο της ευθύνης του. Αν δεν υπάρχει ενδιαφέρον από τον υπηρετούντα ιατρό, μπορεί να παραταθεί η θητεία άλλου ιατρού μετά από εισήγηση του Νοσοκομείου στο οποίο υπάγεται το Κέντρο Υγείας ή το Περιφερειακό Ιατρείο ή Πολυδύναμο Περιφερειακό Ιατρείο. Η παράταση αυτή εγκρίνεται με απόφαση του Υπουργού Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, έχει μέγιστη διάρκεια δώδεκα μήνες και λήγει με την ανάληψη υπηρεσίας από τον ιατρό που επιλέγεται με

βάση την επόμενη προκήρυξη.».

Εν προκειμένω, θα ήταν σκόπιμο να διευκρινισθεί ότι και η παράταση της θητείας άλλου ιατρού, μετά από εισήγηση του Νοσοκομείου στο οποίο υπάγεται το Κέντρο Υγείας ή το Περιφερειακό Ιατρείο ή Πολυδύναμο Περιφερειακό Ιατρείο, σε περίπτωση μη εκδήλωσης ενδιαφέροντος από τον υπηρετούντα ιατρό, γίνεται μετά από εκδήλωση ενδιαφέροντος του άλλου ιατρού.

Περαιτέρω, στην παρ. 3 ορίζεται ότι «(...) Με απόφαση του Υπουργού Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης καθορίζεται το αντικείμενο εκπαίδευσης, ο χρόνος παραμονής στους επί μέρους τομείς εκπαιδευτών, καθώς και κάθε άλλη σχετική λεπτομέρεια». Η φράση «ο χρόνος παραμονής στους επί μέρους τομείς εκπαιδευτών» χρήζει διευκρίνισης.

15. Επί του άρθρου 29 παρ. 1

Στο πρώτο εδάφιο της προτεινόμενης παραγράφου γίνεται αναφορά στην παρ. 27 του άρθρου 66 του ν. 3989/2001, ενώ πρόκειται περί της παρ. 27 του άρθρου 66 του ν. 3984/2011.

16. Επί του άρθρου 30 παρ. 1

Στην προτεινόμενη διάταξη γίνεται αναφορά, μεταξύ άλλων, στον ν. 3984/2011. Για λόγους σαφήνειας, θα ήταν χρήσιμο η εν λόγω αναφορά να γίνεται ειδικότερα στο άρθρο 66 παρ. 5 του εν λόγω νόμου.

17. Επί του άρθρου 39 παρ. 6

Συμφώνως προς την προτεινόμενη διάταξη, διά της οποίας αντικαθίσταται το δεύτερο εδάφιο του άρθρου 15 του ν. 1384/38, «Οι εφέσεις που ασκούνται ενώπιον του Ανώτατου Φαρμακευτικού Πειθαρχικού Συμβουλίου κατά αποφάσεων των Πειθαρχικών Συμβουλίων των Φαρμακευτικών Συλλόγων, εισάγονται και εκδικάζονται εντός αποκλειστικής προθεσμίας τριών μηνών το αργότερο από την κατάθεση. Εάν παρέλθει άπρακτη η αποκλειστική αυτή προθεσμία, η ασκηθείσα έφεση θεωρείται ως σιωπηρώς απορριφθείσα.»

Συναφώς σημειώνεται ότι η εν λόγω έφεση συνιστά ενδικοφανή προσφυγή, η άσκηση της οποίας αποτελεί προϋπόθεση του παραδεκτού του ένδικου βοηθήματος ενώπιον διοικητικού δικαστηρίου (βλ. ΣτΕ 2486/2008).

18. Επί του άρθρου 40 παρ. 5

Στο πρώτο εδάφιο της προτεινόμενης παραγράφου προβλέπεται ότι στην παρ. 17 του άρθρου 5 του ν. 2741/1999 προστίθεται παρ. 17, ενώ το ορθό είναι ότι προστίθεται παρ. 18.

19. Επί του άρθρου 41 παρ. 3

Για λόγους νομοτεχνικής αρτιότητας, πρέπει η αρχική φράση της προτει-

νόμενης παραγράφου να συμπληρωθεί ως εξής: «Στο τέλος της περίπτωσης δ' της παρ. 1 του άρθρου 22 του π.δ. 95/2000».

20. Επί του άρθρου 43 παρ. 1, 3, 4, 5, 6 και 11

Δεδομένου ότι οι παρ. 3 και 6 ρυθμίζουν συναφές αντικείμενο, θα ήταν νομοτεχνικώς αρτιότερο να ενοποιηθούν. Επίσης, δεδομένου ότι το περιεχόμενο της παρ. 5 ταυτίζεται με το περιεχόμενο του πρώτου εδαφίου της παρ. 3, η παρ. 5 του προτεινόμενου άρθρου θα ήταν σκόπιμο να απαλειφθεί, και να αναριθμηθούν οι λοιπές παράγραφοι.

Περαιτέρω, στην παρ. 1 του προτεινόμενου άρθρου ορίζεται ότι: «Για την προστασία της Δημόσιας Υγείας ο Υπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης εκδίδει υγειονομικές διατάξεις μετά από εισήγηση (...)».

Στην παρ. 4 του προτεινόμενου άρθρου ορίζεται ότι: «Υγειονομικές διατάξεις με άμεσα εκτελεστό χαρακτήρα και ισχύ έναντι όλων μπορεί να εκδίδει ο Υπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης ιδίως όταν αφορούν σε νοσοκομεία, ιδίως διαχείριση νοσοκομειακών αποβλήτων καθώς και κάθε είδους αποβλήτων, οικιακών, βιομηχανικών και κάθε είδους κινδύνους της δημόσιας υγείας, ιδίως αν προέρχονται από το περιβάλλον, ιδίως από βιομηχανικές ή βιοτεχνικές ή ναυτιλιακές εταιρείες, καθώς και κάθε είδους που έρχεται σε επαφή με τον άνθρωπο είτε μέσω βρώσης ή εν γένει χρήσης αυτού».

Τέλος, στην παρ. 11 του παρόντος: «Διατηρούνται σε ισχύ οι διατάξεις του Α.Ν. 2520/1940, καθώς και του άρθρου 20 του Ν. 3172/2003».

Επισημαίνεται ότι, συμφώνως προς το άρθρο 2 του α.ν. 2520/1940 (ΦΕΚ Α' 273) «Περί υγειονομικών διατάξεων»: «Τις υγειονομικές διατάξεις που προβλέπονται (...) εκδίδει ο Υπουργός Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων. Στις περιπτώσεις που οι διατάξεις αυτές αφορούν και την προστασία του περιβάλλοντος, συνυπογράφονται από τον Υπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων».

Υπό το φως των ανωτέρω, για λόγους εφαρμογής της προτεινόμενης διάταξης, θα ήταν ενδεχομένως σκόπιμο να διευκρινισθεί κατά πόσον στις διατηρούμενες διατάξεις του α.ν. 2520/1940 περιλαμβάνεται και η προβλεπόμενη ως άνω υπογραφή των υγειονομικών διατάξεων και από τον Υπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων (Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής), στις περιπτώσεις κατά τις οποίες οι διατάξεις αυτές αφορούν και στην προστασία του περιβάλλοντος.

21. Επί του άρθρου 43 παρ. 10 και 11

Με το άρθρο 43 παρ. 10 ορίζεται ότι «Όποιος δεν συμμορφώνεται με τα μέτρα του παρόντος άρθρου ή παραβιάζει ή παρεμποδίζει την εφαρμογή τους τιμωρείται, μετά από έκθεση της υγειονομικής επιθεώρησης προς το

δημόσιο κατήγορο α. αν με οποιαδήποτε εργασιακή σχέση απασχολεί μέχρι 10 εργαζομένους με φυλάκιση μέχρι τριών (3) μηνών ή με πρόστιμο μέχρι τριών χιλιάδων (3.000) ευρώ. Αν απασχολεί από 11 έως 100 εργαζομένους με φυλάκιση έως ενός (1) έτους και χρηματική ποινή 5.000 έως 50.000 ευρώ. Αν απασχολεί από 101 και πάνω εργαζομένους τιμωρείται με φυλάκιση έως δύο (2) ετών και με χρηματική ποινή από 10.000 έως 100.000 ευρώ. Σε επιχειρήσεις που απασχολούν πάνω από 51 εργαζομένους και με ιδιαίτερα σοβαρές παραβάσεις, που μολύνουν μεγάλη έκταση, ιδίως δε αν οι παραβάσεις ενεργούνται κατ' επάγγελμα, μετά από έκθεση του ΣΕΥΥΠ, τιμωρούνται με φυλάκιση μέχρι πέντε (5) ετών και χρηματική ποινή μέχρι 200.000 ευρώ. Οι ποινές είναι άμεσα εκτελεστές. Ένδικο μέσα επιτρέπονται κατά το νόμο (...).

Με την παρ. 11 του ιδίου άρθρου διατηρούνται οι διατάξεις του Α.Ν. 2520/1940 και του άρθρου 20 του ν. 3172/2003.

Παρατηρείται ότι:

α) Δεδομένου ότι στην παρ. 10 του παρόντος άρθρου προβλέπονται μέτρα που επιβάλλονται από υγειονομικές διατάξεις η παραβίαση των οποίων τιμωρείται, θα ήταν ορθότερο, συμφώνως προς την αρχή της νομιμότητας του εγκλήματος και της ποινής, η φράση «με τα μέτρα του παρόντος άρθρου» να αναδιατυπωθεί αναλόγως.

β) Εν προκειμένω, στην παρ. 10 εισάγεται διάταξη ουσιαστικού ποινικού δικαίου και, συνεπώς, θα ήταν σκόπιμο, προς αποφυγή σύγχυσης, οι φράσεις «μετά από έκθεση της υγειονομικής επιθεώρησης προς τον δημόσιο κατήγορο» και «μετά από έκθεση του ΣΕΥΥΠ» –επειδή αναφέρονται σε δικονομικά ζητήματα– να αποχωρισθούν από τον κορμό της διάταξης.

γ) Προφανώς εκ παραδρομής, στο κείμενο του πρώτου εδαφίου της παρ. 10 αναφέρεται το στοιχείο «α.», το οποίο πρέπει να διαγραφεί.

δ) Θα ήταν ορθότερο να αναδιατυπωθεί επί το σαφέστερον η φράση: «σε επιχειρήσεις που απασχολούν πάνω από 51 εργαζομένους με ιδιαίτερα σοβαρές παραβάσεις που μολύνουν μεγάλη έκταση».

ε) Δεδομένου ότι η ανώτατη διάρκεια της φυλάκισης είναι πέντε έτη, θα ήταν ορθότερο να διαγραφεί η φράση «μέχρι πέντε ετών».

στ) Σημειώνεται ότι, με το άρθρο 31 παρ. 3 του ν. 3904/2010, όλες οι παραβάσεις των διατάξεων όλων των υγειονομικών διατάξεων οι οποίες εκδίδονται κατ' εφαρμογή του άρθρου 1 του α.ν. 2520/1940 ή κατ' εξουσιοδότηση άλλου νόμου τιμωρούνται ως πταίσματα, διότι, κατά την αιτιολογική έκθεση του ανωτέρω νόμου, «δεν εμφανίζουν εγκληματικό άδικο και στην ουσία πρόκειται για πράξεις με μικρή κοινωνική απαξία».

ζ) Περαιτέρω, θα ήταν νομοτεχνικώς ορθότερο να ρυθμισθούν ρητώς και σε σχέση με τις αντίστοιχες διατάξεις του ΠΚ και του ΚΠΔ τα ζητήματα της αναστολής ή μη της ποινής και του ανασταλτικού αποτελέσματος της έφεσης.

η) Στο άρθρο 2 παρ. 3 εδ. β του α.ν. 2520/1940 προβλέπεται ότι «εκ της καταργήσεως των υγειονομικών διατάξεων δεν αίρεται το αξιόποινον των κατὰ την διάρκεια της ισχύος των τελεσθεισών παραβάσεων». Επειδή διά της παρ. 11 της προτεινόμενης ρύθμισης ορίζεται ότι διατηρείται σε ισχύ ο α.ν. 2520/1940, προς αποφυγή σύγχυσης θα ήταν σκόπιμο η συγκεκριμένη διάταξη να καταργηθεί ρητώς, διότι αντιβαίνει στο άρθρο 15 παρ. 3 εδ. γ του Διεθνούς Συμφώνου για τα Ατομικά και Κοινωνικά Δικαιώματα (ν. 2462/1997), το οποίο πλέον καθιερώνει την αναδρομική εφαρμογή του επεικέστερου νόμου (Μυλωνόπουλος Χ., Ποινικό Δίκαιο Γενικό Μέρος Ι, 2007, σελ. 72, Μπέκας Ι., σε Χαραλαμπάκη, Α., Ποινικός Κώδικας Ερμηνεία κατ' άρθρο, 2011, α. 2 αρ. 4).

22. Επί του άρθρου 44 παρ. 1

Στο πρώτο εδάφιο της προτεινόμενης παραγράφου γίνεται αναφορά στην παρ. 3 του άρθρου 23 του Νσχ, ενώ πρόκειται περί της παρ. 3 του άρθρου του 26. Περαιτέρω, για λόγους σαφήνειας, το ίδιο εδάφιο σκόπιμο θα ήταν να συμπληρωθεί ως εξής: «Μέχρι την πρώτη εκλογική διαδικασία για την ανάδειξη των μελών του Επιστημονικού Συμβουλίου Πρωτοβάθμιας Φροντίδας Υγείας της παραγράφου 3 του άρθρου 26 του παρόντος (...)».

Αθήνα, 10.10.2011

Οι Εισηγητές

Αθανασία Διονυσοπούλου

Επιστημονική Συνεργάτις

Δημήτριος Βασιλείου

Γεωργία Μακροπούλου

Ειδικοί Επιστημονικοί Συνεργάτες

Ο Προϊστάμενος του Β΄ Τμήματος

Νομοτεχνικής Επεξεργασίας

Στέφανος Κουτσουμπίνας

Επ. Καθηγητής της Νομικής Σχολής

του Πανεπιστημίου Θράκης

Ο προϊστάμενος της Α΄ Διεύθυνσης

Επιστημονικών Μελετών

Αντώνης Παντελής

Καθηγητής της Νομικής Σχολής

του Πανεπιστημίου Αθηνών

Ο Πρόεδρος του Επιστημονικού Συμβουλίου

Κώστας Μαυριάς

Καθηγητής της Νομικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών